

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/96/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010220
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7622010220.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Martina Michalanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. decembra 2022, v trestnej veci proti obžalovanému U. N., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 14. 9. 2022 sp. zn. 1T/34/2022 takto

r o z h o d o l i :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému U. N., nar. XX. 8. XXXX v C., trvale bytom D.

u k l a d á

podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, ods. 8, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere

14 (štrnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 5 písm. a/ Tr. zák. ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň z r u š u j e výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec zo dňa 23.6.2021 sp. zn. 2T 69/2021-125, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorého výkon bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov s uloženou povinnosťou uhradiť počas skúšobnej doby zameškané výživné podľa svojich možností a schopností, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili, podklad.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

II. Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného U. Filipa.

o d ō v o d n e n i e :

G. súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 14. septembra 2022 sp. zn. 1T/34/2022 obžalovaného U. N. uznal vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 7. júla 2021 v čase okolo 4:16 hod. v meste Spišská Nová Ves, po ulici Duklianskej v smere jazdy od obchodného domu Kaufland k ulici Medza, po predchádzajúcom požití metamfetamínu, bez príslušného vodičského oprávnenia, viedol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Polo, evidenčného čísla LE-129BI, kde bol na odstavnej ploche pri zastávke autobusu vedľa obchodného domu Kaufland zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou a podrobený dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu s negatívnym výsledkom, avšak počas kontroly javil známky požitia omamných a psychotropných látok, a preto mu bol v čase o 4:55 hodine odobratý biologický materiál krv a moč, kde v predloženej vzorke krvi vodiča bola dokázaná prítomnosť amfetamínu v množstve 116,00 ng/ml a metamfetamínu v množstve 311,63 ng/ml, ktoré sú podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do II. skupiny psychotropných látok a podľa znaleckého posudku z odvetvia psychiatria v čase jazdy mal hladinu omamných a psychotropných látok v krvi jednoznačne nad toxickým limitom, čo malo za následok, že jeho psychické a fyzické funkcie boli užitými drogami v stave vylučujúcom viesť motorové vozidlo.

Súd mu za to uložil podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h/ a písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu mu podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov.

Podľa § 61 ods. 5 písm. a/ Trestného zákona uložil mu aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec zo dňa 23.6.2021 sp. zn. 2T 69/2021-125, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorého výkon bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov s uloženou povinnosťou uhradiť počas skúšobnej doby zameškané výživné podľa svojich možností a schopností, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili, podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s použitím § 74 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor a obžalovaný zahlásil odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 14. 9. 2022 a to do výroku o ochrannom liečení. Obžalovaný svoje odvolanie bližšie písomne, ani ústne neodôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že s dôvodmi okresného súdu nesúhlasí, obžalovaný bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný, pričom už bol opakovane i v Slovenskej republike i v Českej republike uznaný vinným aj z trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Naposledy bol v ČR rozsudkom Okresného súdu Louny sp. zn. 4T/20/2021 zo dňa 15.11.2021 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Ústí nad Labem sp. zn. 5To 109/2022 zo dňa 28.06.2022 uznaný vinným z prečinu nedovolennej výroby a iného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami a s jedmi podľa § 283 ods. 1 Trestného zákona (ČR), pokračujúceho prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 274 ods. 1 Trestného zákona (ČR) a pokračujúceho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 337 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona (ČR). Bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov so zaradením do väznice s ostrahou a trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorových vozidiel na 3 roky, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Louny sp. zn. 15T 159/2020. Súčasne obžalovaný bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Spišská Nová Ves sp. zn. ORPZ-SN-ODI2-117/2021-9 zo dňa 19.01.2022,

právoplatný dňa 08.02.2022, uznaný vinným z piatich skutkov v dobe od 01.05.2021 do 14.05.2021, pričom tri skutky spočívajú vo vedení motorového vozidla pod vplyvom metamfetamínu. Súčasne poukázal i na skutočnosť, že obžalovaný nie je ani držiteľom príslušného vodičského oprávnenia na vedenie osobných motorových vozidiel.

S poukazom na osobu obžalovaného, ktorý okrem iného bol doposiaľ spolu 4-krát uznaný vinným z trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky v SR i v ČR, pričom naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Louny sp. zn. 4T/20/2021 zo dňa 15.11.2021 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Ústie nad Labem sp. zn. 5To 109/2022 zo dňa 28.06.2022, uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov má za to, že trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom, aj keď na dlhšiu skúšobnú dobu je v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1 Tr. zák. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Má za to, že najmä z výchovných dôvodov, ale aj z dôvodu generálnej prevencie je potrebné obžalovanému uložiť súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody po zohľadnení dvoch prirážajúcich okolností v zmysle ustanovenia § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 2 Tr. zákona zo zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 - tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T 69/202 zo dňa 23.06.2021 a za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie a ochranného liečenia protitoxikomanického ústavnou formou tak, ako ich uložil i okresný súd. Doterajší spôsob života obžalovaného, a to predovšetkým spojený s vedením motorového vozidla, ale aj ďalšou úmyselnou trestnou činnosťou spočívajúcou v predaji pervitínu, ktorého obžalovaný je tiež užívateľom, i s poukazom na zistenú závislosť obžalovaného od pervitínu, nedáva žiadnu záruku, že k naplneniu účelu individuálnej i generálnej prevencie trestu by mohlo dôjsť aj pri uložení trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu. Uloženie tohto trestu je potrebné nielen pre zabezpečenie individuálnej prevýchovy obžalovaného, ale aj z pohľadu generálnej prevencie, t. j. odradiť iných vodičov od opakovaného vedenia motorových vozidiel pod vplyvom omamných a psychotropných látok.

Súčasne poukázal na to, že okresný súd napriek tomu, že zrušoval výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T 69/2021 z 23.06.2021, ktorým bola uložená aj povinnosť podľa § 52 ods. 2 Tr. zákona uhradiť počas skúšobnej doby zmeškané výživné podľa svojich schopností a možností, okresný súd uvedenú povinnosť do výroku o treste nepreniesol, čo odôvodnil tým, že oprávnená osoba na poberanie výživného potvrdila, že dlh na výživnom bol obžalovaným v plnom rozsahu už vyrovnaný. Takýto postup okresného súdu nepovažuje za súladný s Trestným zákonom a má zato, že vôbec nebolo úlohou súdu v tomto konaní zisťovať či už obžalovaný dlh na výživnom uhradil alebo nie. Táto otázka má byť predmetom skúmania súdu až pri rozhodovaní o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, pričom uvedenú povinnosť mal okresný súd bez ďalšieho dokazovania automaticky preniesť do výroku o treste.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, po zohľadnení dvoch prirážajúcich okolností v zmysle ustanovenia § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. v strede zvýšenej trestnej sadzby zo zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 - tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T 69/202 zo dňa 23.06.2021 a za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie a ochranného liečenia protitoxikomanického ústavnou formou tak, ako ich uložil i okresný súd.

Na podklade takto podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Pokiaľ ide o ukladaný trest, tento bol ukladaný podľa správneho zákonného ustanovenia Trestného zákona. Okresný súd správne vyhodnotil splnenie zákonných podmienok pre ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., pričom aplikoval všetky zásady ukládania trestu za zbiehajúcu sa trestnú

činnosť, správne bolo aj určenie najprísnejšej trestnej sadzby. Okresný súd nepochybil ani pri ustálení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 36 a § 37 Tr. zák. a následne v súlade so zákonom skonštatoval aj prevažujúci pomer priťažujúcich okolností, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné upravovať trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák..

Odvolačný súd vychádzajúc z dôvodov odvolania prokurátora preskúmal úvahy okresného súdu vo vzťahu ku dôvodnosti ukladania podmieneného trestu odňatia slobody a dospel k názoru, že s daným názorom okresného súdu sa nie je možné stotožniť. Argumentácia prokurátora je výstižná a presvedčivá, pričom vecne správne poukazuje na osobu páchatel'a a jeho kriminálnu minulosť s dôrazom na sklony obžalovaného ohrozovať spoločenské vzťahy výkonom takých činností pod vplyvom návykovej látky, pri ktorých sú ohrozené životy, zdravie a majetok iných osôb. Z tohto pohľadu sa ukladanie podmieneného trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému, hoci aj na dlhšiu skúšobnú dobu, javí byť odvolaciemu súdu ako neprímerane mierne a hlavne nenapĺňajúce funkciu generálnej a individuálnej prevencie, nakoľko obžalovaný, napriek predchádzajúcim sankciám za takúto protiprávnu činnosť, sa opakovane dopúšťa tejto činnosti, bez toho, aby sa polepšil a ponaučil sa.

Preto napadnutý výrok o treste krajský súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por.. Keďže po skutkovej stránke okresný súd dôsledne a vyčerpávajúco zistil všetky skutočnosti v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. v dostatočnom rozsahu, o ktorom nevznikli žiadne pochybnosti, mohol odvolací súd napraviť uvedené pochybenie bez toho, aby po zrušení musel vrátiť vec na nové rozhodnutie a mohol sám vo veci rozhodnúť tak, že uložil obžalovanému trest uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Vychádzajúc z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má krajský súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný býva s rodičmi a súrodencami na adrese D. č. XXX, nevlastní žiadny majetok, správanie je momentálne bez problémov, nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku.

Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný má 14 záznamov v registri trestov, pričom naposledy bol odsúdený rozhodnutím Okresného soudu Most, Česká republika sp. zn. 7T 24/2021 zo dňa 13.9.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.9.2021 za skutok označený ako ohrozenie pod vplyvom návykovej látky, ktorý nebol uznaný na území Slovenskej republiky. Uvedenému odsúdeniu predchádzalo odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/69/2021 zo dňa 23.6.2021, právoplatným dňa 4.9.2021, ktorým mu bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. uložený 12 mesačný podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou 2 rokov. Uvedený trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 4.9.2021

Z uvedeného vyplýva, že stíhaného skutku sa obžalovaný dopustil dňa 7.7.2021, teda spáchal ho skôr, ako mu bol v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 2T/69/2021 doručený trestný rozkaz zo dňa 23.6.2021 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.. Uvedené odôvodňovalo uloženie súhrnného trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného, pozostávajúcu z predmetného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. spáchaného dňa 7.7.2021 a prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za ktorú súd ukladal trest v zmysle zásad § 41 ods. 1 Tr. zák., kde prísnejším zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti je prečin podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody až na 2 roky. Preto následne súd upravoval v zmysle § 38 Tr. zák. a trest vymeriaval podľa § 207 ods. 1 Tr. zák..

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zákona a zároveň ustálil dve priťažujúce okolnosti a to v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona - odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/119/2015 zo dňa 23.10.2015, právoplatným 29.12.2015, ktorým bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 2.12.2019 a o zahľadení ktorého doposiaľ nebolo rozhodnuté. Ďalšiu priťažujúcu okolnosť videl súd v naplnení § 37 písm. h/ Tr. zákona, pretože prejednávaného skutku sa obžalovaný dopustil v súbehu s prečinom zanedbania povinnej výživy, za ktorý bol už právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T 69/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2021.

Súd preto ustálil prevažujúci pomer priťažujúcich okolností, v dôsledku čoho upravoval určenú trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona tak, že zvyšoval o jednu tretinu spodnú hranicu zákonom

ustanovenej trestnej sadzby § 207 ods. 1 Tr. zák. a teda vymeriaval trest v sadzbe od 8 mesiacov do 2 rokov.

Súd pri ukladaní trestu teda zhodnotil spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Spôsob spáchania činu posúdil ako konanie spadajúce do bežného rámca daného druhu kriminality, ktorým bol ohrozený chránený záujem bez toho, aby boli porušené tieto významné chránené záujmy. Závažnosť konania je zvyšovaná úmyselnou formou konania, pričom v osobe obžalovaného súd vidí nezodpovednú osobu, ktorá má ľahostajný vzťah k životu a zdraviu iných osôb a svojim konaním ohrozuje významné spoločenské vzťahy tým, že ich neustále vystavuje do nebezpečenstva ich porušenia. Osobu páchatel'a súd hodnotí ako recidivistu rôznorodej trestnej činnosti, ktorý sa opakovane dopúšťa vedenia vozidla pod vplyvom návykových látok, doma aj v cudzine, u ktorého ani predchádzajúce odsúdenia nemali dostatočný výchovný vplyv na obžalovaného v tom, aby viedol riadny život, dokonca ani nepodmienečné tresty odňatia slobody neprevychovali a neodradili obžalovaného od páchania trestnej činnosti a preto je súd toho názoru, že jedine nepodmienečný trest bude primeraným trestom pre tak kriminálne orientovanú osobu, akou je obžalovaný. Predchádzajúce odsúdenia a vykonané tresty zjavne nevedli k náprave obžalovaného, čo zakladá potrebu ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, teda v strede upravenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. a zaradil ho do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním zbiehajúcej sa trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Obligatórne bolo potrebné zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Lučenec zo dňa 23.6.2021 sp. zn. 2T 69/2021-125, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov s uloženou povinnosťou uhradiť počas skúšobnej doby zameškané výživné podľa svojich možností a schopností, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili, podklad.

Takýto trest súd považuje za primeraný, tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a domnieva sa, že navýšenie trestu o 2 mesiace, (keďže v konaní 2T 69/2021 mu bol uložený 12 mesačný trest odňatia slobody) ale v nepodmienečnej forme je nevyhnutne potrebný pre dosiahnutie účelu trestu.

Na základe uvedeného odvolací súd sa stotožnil s odvolacou argumentáciou prokurátora v tej časti, v ktorej namietal uloženie neprimerane mierneho trestu a v jej zmysle uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody síce vo výmere nižšej, než rozhodol okresný súd, avšak v nepodmienečnej podobe, čo je potrebné vnímať ako nepochybné sprísnenie trestu odňatia slobody a zároveň ukladaný trest je prísnejší ako trest, ktorý bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený.

Pokiaľ ide o odvolacie výhrady prokurátora ohľadne oprávnenosti súdu na opätovné neuloženie primeraných povinností podľa § 52 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní súhrnného trestu, tieto vzhľadom na toto svoje rozhodnutie považuje odvolací súd za bezpredmetné v tomto štádiu konania a preto im nevenoval už žiadnu pozornosť.

K odvolaniu obžalovaného považuje krajský súd za potrebné uviesť, že obžalovaný síce podal odvolanie, ale len proti výroku o uložení ochranného liečenia, pričom toto odvolanie do dňa konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu nijako neodôvodnil. Krajský súd napriek uvedenému preskúmal výrok o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, na základe akých dôkazov bolo toto liečenie uložené, ako súd vyhodnotil dané dôkazy a k akým záverom dospel, pričom preskúmal aj procesný postup. Vykonaním svojej prieskumnej právomoci dospel krajský súd k záveru, že okresný súd uložil toto ochranné opatrenie v zákone danom procesnom postupe, na základe náležite objasneného skutkového stavu, ktorého základom bolo znalecké dokazovanie L. W., ktorá zotrvala na ústavnej forme liečenie. Aj odvolací súd zastáva názor, že vzhľadom na zistenú závislosť a opakované páchanie trestnej činnosti je potrebné trvať na úspešnom absolvovaní ochranného liečenia, ktorá má nádej na úspech len v prípade ústavnej formy, ktorá sa v závislosti od jej výsledkov a zdravotného stavu obžalovaného možno kedykoľvek zmeniť na ambulantnú formu.

Z tohto pohľadu rozhodnutie okresného súdu o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou hodnotí krajský súd ako zákonné, zodpovedajúce vykonanému dokazovaniu a náležite aj odôvodnené.

Preto súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom tento rozsudok bol prijatý hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.